

## ДРУГЕ ДЕСЯТИЛІТТЯ (1963 - 1973)

У період другого десятиліття поступово зміцнювалась навчально-матеріальна база Школи Українознавства. Вчителі у своїй праці почали використовувати нові шкільні підручники, історичні та географічні мапи, прозорки, різні додаткові матеріали і посібники з мистецтва та культури, ширше застосовували звукозаписи, що сприяло кращому засвоєнню учнями програмового матеріалу. Впровадження нових методів і засобів навчання сприяло зростанню авторитету і поваги до Школи Українознавства, яку все більше підтримували батьки, українські громадські організації та церковні парафії. На пропозицію Шкільної Ради від 1966-67 шк. року почався набір дітей до підготовчої класи, яка працювала за програмою українського дошкілля і стала, по суті, підбудовою Рідної Школи. Для дітей, які не володіли українською мовою, було створено англomовні класи. Але через декілька років у цих класах кількість учнів зменшувалась і вони перестали існувати, бо не давали бажаних результатів у вивченні української мови. Усі надбання і добрі почини у шкільній праці привели до того, що у другому десятилітті спостерігалось найбільше зростання кількості учнів, які виявляли бажання вчитися, за всю 50-літню історію школи. В цьому ми переконуємось із нижченаведених даних:

1963 – 64 шк. рік – 333 учнів	1968 – 69 шк. рік – 346 учнів
1964 – 65 - “ - -- 316 - “ -	1969 – 70 - “ - -- 338 - “ -
1965 – 66 - “ - -- 334 - “ -	1970 – 71 - “ - -- 339 - “ -
1966 – 67 - “ - -- 321 - “ -	1971 – 72 - “ - -- 312 - “ -
1967 – 68 - “ - -- 345 - “ -	1972 – 73 - “ - -- 318 - “ -

Слід відзначити, що поряд із кількісним зростанням числом учнів зростала і якість навчання. Про успіхи у навчанні та ґрунтовне засвоєння учнями програмового матеріалу свідчить такий приклад. На кінець 1966-67 шкільного року нараховувалось 317 учнів. З них закінчило шкільний рік з оцінкою “дуже добре” – 118 учнів, на “добре” – 131 учень, на “задовільно” – 56 учнів, “незадовільно” – 7, не класифіковано – 3 і роботу на літо мали 2 учні.

Відповідно до зростання кількості учнів зростала і кількість випускників школи. Якщо в першому десятиріччю Школу Українознавства закінчило 61 випускник, то вже у другому десятиріччі їх число збільшилося до 164 випускники, про що свідчать ці цифрові показники:

1963 – 64 шк. рік – 9 випускників: Данилевич Марта, Джуман Ольга, Микита Лариса, Оліяр Ігор, Палка Анна, Сидір Марія, Стригун Ігор, Татарин Ольга, Швабінський Орест.

1964 – 65 шк. рік – 17 випускників: Адамович Люба, Балагутрак Марта, Балагутрак Христина, Горбань Анна, Городиський Зиновій, Гук Юрій, Гергель Анна, Данилевич Марта, Жига Віра, Іванишин Марія, Костів Надія, Костів Ольга, Муцин Наталія, Пащин Зоріяна, Піхурко Оріся, Фединський Андрій, Цішкевич Ігор.

1965 – 66 шк. рік – 5 випускників: Баслядинська Мирослава, Квіт Марія, Новицька Марта, Павник Оксана, Фаріон Юрій.

1966 – 67 шк. рік – 13 випускників: Головка Ольга, Дем’янчук Дарія, Задойна Дарія, Задойний Мирослав, Камінська Христина, Кігічак Люба, Мак Юрій, Мичковський Михайло, Мовчан Ліда, Мовчан Ольга, Мудрак Мирослава, Полянська Христина, Стригун Оксана.

1967 – 68 шк. рік – 21 випускник: Балагутрак Михайло, Боднар Ліда, Бура Дарія, Винницька Ольга, Волошин Євген, Довбенко Юрій, Єзерська Тетяна, Квіт Ігор, Кусяка Ліда, Макогін Юрій, Мельник Ростислав, Мичковський Ігор, Радзикович Петро, Росул Люба, Сліпець Ірина, Стрілецька Христина, Хома Зиновія, Хомик Наталія, Фаріон Рома, Фединський Петро, Школьник Марія.

1968 – 69 шк. рік – 21 випускник: Гіщинська Ліда, Гук Христина, Гергель Віра, Жгута Роман, Кусяка Христина, Лешньовська Іванна, Лещук Люся, Лисак Зенон, Ліщинецький Орест, Макогін Христина, Масний Ярослав, Мігеліч Михайло, Паньків Андрій, Пецьо Оріся, Піхурко Богдан, Полянський Юрій, Роцаковська Ксенія, Стахур Мирон, Хома Ірина, Цегельський Ігор, Чернів Раїса.

1969 – 70 шк. рік – 17 випускників: Апостолок Євген, Балагутрак Богдан, Винярьський Андрій, Волошин Богдан, Гаваль Василь, Данилишин Марія, Дмитрик Богдан, Жига Ігор, Кріслатий Зенон, Кулик Ірина, Любінецький Роман, Масний Володимир, Моцьо Люба, Сліпець Галина, Стрілецький Володимир, Фаріон Анна, Яременко Валентина.

1970 – 71 шк. рік – 28 випускників: Андрієвська Ольга, Баляш Тереса, Винярьський Ігор, Гаврилко Роман, Гіщинська Алфія, Гавур Христина, Єзерська Дарія, Ільчишин Люба, Калушка Дарія, Кліщук Марія, Кулик Лев, Кулик Михайло, Ліщинецький Роман, Любінецький Михайло, Магоцький Григорій, Миронович Роман, Мудрак Дарія, Павлишин Андрій, Павник Дарія, Пашин Лариса, Полянський Степан, Пукач Оксана, Стецик Орест, Телішевська Адріана, Тимош Дарія, Тим'як Дарія, Хомик Дарія, Цегельський Роман.

1971 – 72 шк. рік – 13 випускників: Возняк Люба, Данко Надія, Дейчаківський Орест, Каваць Віра, Ковч Роман, Козбур Іриса, Коссак Ліда, Лис Нестор, Малиновська Тереня, Мичковський Юрій, Морозинська Наталія, Трач Ольга, Яцишин Олена.

1972 – 73 шк. рік – 20 випускників: Боднар Мирон, Василюк Мотря, Гавур Люба, Гернага Богдан, Дейчаківський Юрій, Дем'янчук Андрій, Жгута Ярослав, Іванчук Роксана, Кмйотик Анна, Кмйотик Степан, Кострик Євгенія, Махлай Ігор, Норка Люся, Радзикович Роман, Райца Ольга, Смаль-Стоцька Зоріяна, Стахур Діяна, Стрілецька Ліда, Федик Марія, Чернів Тамара.

Досягнення Рідної Школи в справі більшого охоплення навчанням української молоді у другому десятиріччі слід завдячувати, насамперед, активній праці таких директорів:

Бурда Іван – 1963-64 шк. рік,

Дуб Мар'ян – 1964-65 шк. рік,

Дуб Олена – 1965-66, 1966-67, 1967-68, 1968-69, 1969-70, 1970-71, 1971-72 шк. роки,

Іванчук Василь – 1972-73 шк. рік.

У цей період продовжувалась ще і деяка видавнича діяльність школи і Т-ва. З жовтня 1963 р. і по травень 1964 р. вийшло ще три числа бюлетеня “Вісті Т-ва “Рідна Школа” в Клівленді” під редактуванням К. Мельника. В них поміщено різні інформації з життя Школи Українознавства, а також постанови Рідношкільного З'їзду, що відбувся в Клівленді 20-21 квітня 1963 року. Цікавий матеріал поміщений у ч. 5/19 “Вістей” за жовтень 1963 рік, де подається інформація про ще одну Школу Українознавства у Східному Клівленді, в якій навчалося 33 дітей. Вчителька Таня Бачинська проводила навчання в суботу в будинку української католицької парафії св. Марії. У цьому ж десятиріччі, від 1968-69 шк. року, школа започаткувала гарну акцію харитативного характеру – це збірка фонду “Діти – дітям”. Учні школи збирали добровільні пожертви на допомогу потребуючим українським дітям в різних країнах світу. З 1968 р. і по 1977 р. діти зібрали понад сім тисяч доларів, які було надіслано для дітей – учням українських шкіл у Франції, Бельгії, Німеччині, Австрії, Югославії, Польщі, Італії, Бразилії та в інші поселення українців.

Успіхи Школи Українознавства стали відомими не тільки серед української громади, але нею зацікавився і місцевий Відділ Освіти в Пармі. У квітні 1966 року на спільному засіданні Відділу Освіти та представників Школи Українознавства було обговорено діяльність нашої школи і її було визнано зразковою навчальною установою серед інших етнічних шкіл Парми. З цього ж року Відділ Освіти в Пармі почав видавати випускникам Школи Українознавства письмові gratulacii в зв'язку із закінченням ними навчання в школі. Після цього все більше розширювались педагогічні контакти і зв'язки Рідної Школи з місцевим Відділом Освіти та американською школою ім. Шаафа в Пармі, 5983 Зах. 54-та вул, в якій з квітня 1963 року і до вересня 1982 року проводилось навчання дітей української школи. У вересні 1972 року з рамени Відділу Освіти було проведено спільну нараду-засідання з участю директорів обох шкіл, на якій узгоднено розподіл функцій праці й відповідальности американської та української шкіл перед Відділом Освіти.